

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด
ที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
**The Effect of a Skill Training Package with Think-Pair-Share
Technique on the Writing Word Spelling Skills
of Grade 1 Students**

สกาวรรัตน์ สันฬา และ ภาสุตา ภาคาผล

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Sakaorat Sunfa and Pasuda Pakapol

Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: Sakaorat.sun@gmail.com

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยของโรงเรียนนานาชาติทรินิตี้ เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีนักเรียนจำนวน 360 คน ปีการศึกษา 2566 โดยมีจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 18 คน และจากการได้ศึกษาทักษะการเขียนการสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจากการเขียนสะกดคำของนักเรียน เขียนคำในวิชาภาษาไทยไม่ถูกต้อง และเขียนสะกดคำผิด ทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านคำในวิชาภาษาไทยได้ และประเมินผลหลังการสอน มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 คน จากจำนวน 18 คน มีปัญหาในการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ส่งผลให้นักเรียนเขียนคำไม่ถูกต้อง ทำให้นักเรียน เรียนได้ช้า เกิดผลกระทบต่อการเรียนเป็นอย่างมาก และต้องได้รับการช่วยเหลือและแก้ไขเป็นอย่างมาก

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนานาชาติทรินิตี้ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 18 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบ dependent sample t-test

* วันที่รับบทความ : 1 กรกฎาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 26 กรกฎาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 26 กรกฎาคม 2567

Received: July 1 2024; Revised: July 26 2024; Accepted: July 26 2024

ผลการวิจัยพบว่า

1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดมีคุณภาพอยู่ในระดับดี มาก ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.04) 2) ทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 0.06)

สรุปผลการวิจัย ชุดแบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นชุดแบบฝึกเสริมทักษะที่ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำได้ เนื่องจากชุดแบบฝึกเสริมทักษะนี้มีรูปแบบและเนื้อหาคำในมาตราตัวสะกด เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง

คำสำคัญ: แบบฝึกเสริมทักษะ; เทคนิคเพื่อนคู่คิด; การเขียนสะกดคำ

Abstracts

The Management of teaching and learning in Thai subjects at Trinity international school that offers education from kindergarten to high school. There are 360 students in the academic year 2023, with a total of 18 students in Grade 1 and from studying writing and spelling skills. of students in Grade 1 by writing and spelling words of students wrong words in the Thai language course were written incorrectly. and misspelled words This makes students unable to read words in Thai language subjects. and evaluate results after teaching There were 6 students in Grade 1 out of 18 who had problems with writing and spelling words incorrectly. As a result, students write words incorrectly. This causes students to learn more slowly, which has a huge impact on their learning. and must be greatly helped and corrected.

The objectives of this research were: 1) to develop learning management using a skill training package with Think-Pair-Share technique, 2) to compare the writing word spelling skills of grade 1 students before and after learning with a skill training package with Think-Pair-Share technique, and 3) to study students' satisfaction after learning with a skill training package with Think-Pair-Share technique. The sample comprised of 18 students in grade 1 at Trinity International School, selected using purposive sampling during the academic year 2023. The instruments included: 1) a skill training package 2) lesson plans, 3) a writing word spelling skill test, and 4) a students' satisfaction questionnaire. Data analysis using mean, percentage, standard deviation, and dependent sample t-test.

The research result showed that:

1) The learning management using a skill training package with Think-Pair-Share technique was qualified at a high level. ($\bar{x} = 4.98$, S.D. = 0.04)

2) The writing word spelling skills of grade 1 students after learning with a skill training package with Think-Pair-Share technique were significantly higher than before learning at the .05 level.

3) Grade 1 students, after learning with a skill training package with Think-Pair-Share technique, were overall highly satisfied. ($\bar{x} = 2.99$, S.D. = 0.06)

On conclusion, A skills training package for Grade 1 combined with Think-Pair-Share technique, is a skill training package that helps students develop writing word spelling skills. Because this training package includes word forms and content for the spelling sections of Thai Ending consonants to help students practice spelling correctly.

Keywords: A Skill Training Package; Think-Pair-Share; Word spelling skills

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาชาติได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ตลอดจนสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และทางเทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง ทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า และภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ และเพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของนักเรียน เน้นการสอนวิชาภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ และประสบการณ์ได้พบเห็นมาจากแหล่งข่าวสารเพื่อพัฒนาความรู้ และพัฒนาทักษะวิชาภาษาไทย เพื่อให้ นักเรียนสามารถแสดงความรู้ได้ด้วยตนเอง ความคิด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจึงเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นพื้นฐานของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพราะภาษาไทยช่วยส่งเสริมทักษะในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยเฉพาะการเขียนสะกดคำเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งของเด็กชั้นประถมศึกษา และได้กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยได้กำหนดทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนไว้เป็นสมรรถนะที่ต้องพัฒนาหรือทำให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น ในการใช้ภาษาในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก รวมทั้งกำหนดเป็นมาตรฐานกับตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านสะกดคำ ในสาระที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ตัวชี้วัดที่ 1 ในด้านการเขียนสะกดคำในสาระที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การเขียนภาษาไทยให้ได้ดียิ่งขึ้น ครูผู้สอนควรใช้สื่อการสอนที่ดี และสามารถฝึกฝนให้ดี แบบฝึกเสริมทักษะที่ดี รัตนะ ไชยยศ, (2558) ได้กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของนักเรียน และเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ แบบฝึกเสริมทักษะสามารถใช้ระหว่างเรียนหรือหลังจากเรียนบทเรียนจบสิ้นแล้ว ในแบบฝึกเสริมทักษะ นักเรียนยังสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเอง ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีว่า จะต้องมามีลักษณะดังนี้ 1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว 2. เหมาะสมกับระดับวัยและระดับความสามารถของเด็ก 3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่จะทำให้เด็กเข้าใจได้ง่าย คำชี้แจงหรือคำสั่งต้องกะทัดรัด 4. ใช้เวลาเหมาะสม คือ ไม่ใช่เวลานานหรือเร็วเกินไป และ 5. เป็นที่น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ (วลี สุมิพันธ์, 2558)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด หลังจากนักเรียนได้เรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนจบ จะใช้เวลาเล็กน้อยในการจับคู่พูดแสดงความคิดเห็นโดยมีข้อเท็จจริง และหลักฐานมาประกอบหรืออภิปรายร่วมกัน นักเรียนทุกคนได้ได้ทำกิจกรรม แต่นักเรียนในห้องเรียนต้องมีจำนวนไม่มาก เพื่อครูจะได้ดูแลทั่วถึงทุกคน สมาชิกห้องเรียนจะสนุกสนานในการพูดแสดงความคิดเห็นโดยมีข้อเท็จจริง และหลักฐานมาประกอบร่วมกัน กิจกรรมนี้จะประหยัดเวลานักเรียนสามารถสรุปเนื้อหาสาระได้อย่างรวดเร็ว (ทิตนา แคมมณี, 2566) และ (สุคนธ์ สิ้นธพานนท์, 2560)

โรงเรียนนานาชาติทริณีตี เป็นโรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีนักเรียนจำนวน 360 คน ปีการศึกษา 2566 โดยมีจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 18 คน และจากการได้ศึกษาทักษะการเขียนการสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจากการเขียนสะกดคำของนักเรียน เขียนคำในวิชาภาษาไทยไม่ถูกต้อง และเขียนสะกดคำผิด ทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านคำในวิชาภาษาไทยได้ และประเมินผลหลังการสอน มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 คน จากจำนวน 18 คน มีปัญหาในการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ส่งผลให้นักเรียนเขียนคำไม่ถูกต้อง ทำให้นักเรียน เรียนได้ช้า เกิดผลกระทบต่อการเรียนเป็นอย่างมาก ต้องได้รับการช่วยเหลือและแก้ไขอย่างมาก สาเหตุที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดไว้ มีดังนี้ 1.นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างที่จะสะกดคำผิด 2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้จักการประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ศ ษ ส หลักสะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักมาตราตัวสะกด และอื่นๆ 3. นักเรียนไม่ทราบความหมาย เพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง ทำให้ความหมาย สับสน เช่น กัณฑ์ - กรรณ ชันท์ - ชรรค์ ฯลฯ 4. นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คราว คลอง ครอง กลี้ยกล่อม กลอง กรอง สรวล เป็นต้น 5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียน แตกต่างจากเสียงได้ เช่น ซอล์ก ตอกเตอร์ แท็กซี่ เป็นต้น 6. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูก เช่น ราว - ลาว ราด - ลาด (วรรณิ์ โสมประยูร, 2553)

ดังนั้นสรุปได้ว่า ปัญหาการเขียนสะกดคำของนักเรียน การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องทำให้เกิดสาเหตุคือ นักเรียนอ่านภาษาไทยไม่คล่อง ขาดทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย มีการใช้ภาษาไทยผิด หรือไม่เข้าใจในความหมายของคำ รวมทั้งการที่นักเรียนไม่ได้รับฝึกฝนในการเขียนสะกดคำบ่อย ๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนไม่สามารถจะอ่านออก และเขียนสะกดคำในภาษาไทยได้ จึงทำให้นักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดคำ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนสะกดคำตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีผลประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นรวมทั้งได้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้สำหรับครูวิชาภาษาไทยที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้จริง เพื่อช่วยฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำตรงตามมาตรฐานตัวสะกด 2 มาตรา จากปัญหาและผู้วิจัยเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ ทำให้ผู้วิจัยแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขใน หน่วยการเรียนรู้อื่นๆต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีคุณภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

การทบทวนวรรณกรรม

1. แบบฝึกเสริมทักษะ

1.1 ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะ

บุญชม ศรีสะอาด (2546) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า หมายถึง สื่อการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยฝึกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระวิชาต่าง ๆ มีทักษะในด้านต่าง ๆ

รัตนะ ไชยยศ (2558) ได้ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของนักเรียน และเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ แบบฝึกเสริมทักษะสามารถใช้ระหว่างเรียน หรือหลังจากเรียนบทเรียนจบสิ้นแล้ว ในแบบฝึกเสริมทักษะ นักเรียนยังสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเอง

1.2 ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ได้สรุปความสำคัญ ของแบบฝึกเสริมทักษะว่า แบบฝึกเสริมทักษะมีความสำคัญต่อนักเรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยส่งเสริมสร้างทักษะให้กับนักเรียนได้เกิด การเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบ ผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ลักษณะแบบฝึกเสริมทักษะ

จินดา อุ่นทอง (2558) ได้ศึกษาและพบว่า แบบฝึกทักษะที่นักเรียนสนใจและกระตือรือร้น ที่ จะทำ มีลักษณะ ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย ๆ
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ

วลี สุมิพันธ์ (2558) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกทักษะที่ดีว่า ต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัยและระดับความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่จะทำให้เด็กเข้าใจได้ง่าย คำชี้แจงหรือคำสั่งต้องกะทัดรัด
4. ใช้เวลาเหมาะสม คือ ไม่ใช่เวลานานหรือเร็วเกินไป
5. เป็นที่น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ

1.4 องค์ประกอบของแบบฝึกเสริมทักษะ

สุจิต เหมวัล (2555) กล่าวถึง องค์ประกอบของแบบฝึกทักษะ สรุปได้ดังนี้

1. ปกนอก
2. ปกใน
3. คำนำ
4. สารบัญ
5. สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้
6. แบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้
7. ใบความรู้

8. ชุดกิจกรรม
9. แบบฝึกกิจกรรม
10. แบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้
11. เฉลยแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้
12. เฉลย/แบบฝึก
13. เฉลยแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

มูทิตา อังคุระชี (2559) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะควรมี องค์ประกอบที่สำคัญ
ดังต่อไปนี้

1. ปกหน้า
2. ปกใน
3. ภาพประกอบ
4. คำนำ
5. คำแนะนำหรือคำชี้แจงในการใช้แบบฝึก
6. สารบัญ
7. แบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้
8. ใบความรู้
9. ตัวอย่าง
10. แบบฝึกทักษะ
11. แบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้
12. เฉลยแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้
13. เฉลยคำตอบแบบฝึกหัด
14. เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
15. บรรณานุกรม
16. ปกหลัง

2. เทคนิคเพื่อนคู่คิด

2.1 ความหมายของเทคนิคเพื่อนคู่คิด

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) เป็นรูปแบบอย่างหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นทีมหรือทำงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นกลุ่มร่วมกัน ซึ่งจะเริ่มจากการจับคู่การคิด จากนั้นนำความคิดทั้งคู่มานำเสนอ

ความคิดเห็นโดยมีข้อเท็จจริง และหลักฐานมาประกอบในกลุ่มเพื่อให้ได้ความคิดของกลุ่ม ซึ่งถือเป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ควบคู่กับความรู้อย่างเข้าใจในเรื่องที่เรียน รูปแบบเทคนิคเพื่อนคู่คิด

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2560) ได้กล่าวว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) หลังจากนักเรียนได้เรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนจบ จะใช้เวลาเล็กน้อยในการจับคู่พูดแสดงความคิดเห็นโดยมีข้อเท็จจริง และหลักฐานมาประกอบหรืออภิปรายร่วมกัน นักเรียนทุกคนได้ทำกิจกรรม แต่นักเรียนในห้องเรียนต้องมีจำนวนไม่มาก เพื่อครูจะได้ดูแลทั่วถึงทุกคน สมาชิกห้องเรียนจะสนุกสนานในการพูดแสดงความคิดเห็นโดยมีข้อเท็จจริง และหลักฐานมาประกอบร่วมกัน กิจกรรมนี้จะประหยัดเวลานักเรียนสามารถสรุปเนื้อหาสาระได้อย่างรวดเร็ว

ปิยธิปไตยเสน (2564) ได้ให้ความหมายว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ได้ว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างนักเรียน 2 คน โดยการ จับคู่กับเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และความคิดเห็นของนักเรียน เพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาและหาคำตอบ ที่ครูกำหนดขึ้น หลังจากนั้นนำคำตอบที่ช่วยกันคิดมาพูดแสดงความคิดเห็นโดยมีข้อเท็จจริงและหลักฐานมาประกอบให้เพื่อนทั้งชั้นเรียนฟัง

2.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิคเพื่อนคู่คิดได้แก่งดังนี้

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน และกำหนดหมายเลขประจำตัวนักเรียนแต่ละคน เป็น 1,2,3 และ 4
2. แจกประเด็นที่จะศึกษาให้แต่ละกลุ่มทราบ และให้เวลาแก่สมาชิกแต่ละคนในการคิดและศึกษา 5-10 นาที
3. แต่ละกลุ่มจับคู่พูดแสดงความคิดเห็นโดยมีข้อเท็จจริง และหลักฐานมาประกอบในประเด็นที่ศึกษาใช้เวลาประมาณ 5 นาที ตามลำดับขั้นตอนดังนี้
 - ขั้นที่ 1 หมายเลข 1 จับคู่อภิปรายกับหมายเลข 2 และหมายเลข 3 จับคู่อภิปรายกับหมายเลข 4
 - ขั้นที่ 2 หมายเลข 1 จับคู่อภิปรายกับหมายเลข 3 และหมายเลข 2 จับคู่อภิปรายกับหมายเลข 4
 - ขั้นที่ 3 หมายเลข 1 จับคู่อภิปรายกับหมายเลข 4 และหมายเลข 2 จับคู่อภิปรายกับหมายเลข 3

เยาวมาลย์ อรัญ (2561) ได้กล่าวว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดร่วมกัน (Think-Pair-Share) เริ่มจากการที่ครูตั้งคำถาม และให้นักเรียนคิดหาคำตอบด้วยตัวเองก่อน จากนั้นหาคำตอบที่ได้อภิปรายกับเพื่อนที่เป็นคู่ เมื่อมั่นใจว่าคำตอบถูกต้องแล้วจึงหาคำตอบที่ได้ไปให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง

2.3 ประโยชน์ของเทคนิคแบบเพื่อนคู่คิด

เพ็ญลดา ทุไพบระ (2559) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือต่อนักเรียนเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) มีทั้งในด้านการมีส่วนร่วมในการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งกันและการทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เพราะการเรียนแบบร่วมมือในห้องเรียนเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา กล้าที่จะแสดงออกซึ่งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ

นาอิมะ ราเซบิง (2560) กล่าวว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดมีดังนี้

1. ทำให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์หรือความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นมาด้วยตนเอง
2. ทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์
3. ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดและทักษะการแก้ปัญหา
4. ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
5. ช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออกต่อหน้าเพื่อน
6. สามารถนำเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดไปใช้ได้ ได้หนึ่งครั้งหรือหลาย ๆ ครั้ง ในระยะเวลาตามคาบที่กำหนดให้ จะใช้วิธีนี้วิธีเดียวหรือสลับกับวิธีอื่นในแต่ละครั้งที่สอน

2.4 การวัดและประเมินผลเทคนิคเพื่อนคู่คิด

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552) ได้กล่าวอีกว่า การวัดและประเมินผลเทคนิคเพื่อนคู่คิดทำได้ประเมินจากบันทึกผลรายงานการอภิปราย และตรวจผลงาน

3. ทักษะการเขียนสะกดคำ

3.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

กรมวิชาการ (2546) กล่าวถึงการเขียนสะกดคำ การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธีเพราะมีส่วนช่วยในการเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียนเป็นการเขียนนำโดยนำพยัญชนะต้น สระวรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำ การเขียนคำจะต้องให้นักเรียนอ่านสะกดคำและเขียนคำพร้อมๆ เพื่อการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง การเขียนสะกดคำจะนำคำที่มีความหมายมาหัดสะกด จนกระทั่งนักเรียนจะสามารถจดจำคำนั้น ๆ ได้

มาลัย พงษ์อนันต์ (2563) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนมีความสำคัญต่อมนุษย์ในฐานะเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสารถ่ายทอดความรู้จุดมุ่งหมายของผู้เขียนต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

3.2 ลักษณะการเขียนสะกดคำ

มาลัย พงษ์อนันต์ (2563) ได้ให้ความหมาย ลักษณะการเขียนสะกดคำ หมายถึง วิธีเขียนคำโดยเรียงลำดับอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ หรือ เรียงลำดับพยัญชนะ วรรณยุกต์ พยัญชนะสะกด และตัวการันต์ให้ถูกต้องตามหลักภาษา เพื่อจะได้อ่านออกเสียงได้ชัดเจน เขียน ได้ถูกต้อง และสามารถสื่อความหมายได้ตรงกัน

3.3 การวัดและประเมินผลการเขียนสะกดคำ

กรมวิชาการ (2546) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการเขียนไว้ว่า การวัดและการประเมินผลการเขียน สิ่งสำคัญอยู่ที่การตรวจผลงาน พร้อมการ วิเคราะห์เสนอแนะ เพื่อให้นักเรียนได้นำมาปรับปรุง แก้ไข หากจุดบกพร่องของตนเอง วิธีการ วัดผลและประเมินผลงานเขียนมีมากมายหลายวิธีขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่เสนอไว้ ครูสามารถ เพิ่มเติม ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมแก่สถานการณ์ได้ทั้งสิ้น วิธีวัดผลมีดังนี้

1. ถ้าเป็นกิจกรรมประเมินเกม เริ่มคำ ถูกผิด ควรจะเฉลยคำตอบ ตรวจงานกันระหว่างเพื่อนในช่วงโมงเรียน แล้วส่งครูตรวจอีกครั้ง
2. ถ้าเป็นกิจกรรมแสดงความคิดเห็น อาจใช้อภิปรายแสดงความคิดเห็น กับเพื่อนรวมชั้นได้ ครูวัดผลจากการสังเกต การตอบคำถาม การสนทนา การสัมภาษณ์ และการอภิปราย
3. ถ้าเป็นกิจกรรมการเขียนในห้องเรียน และมีเวลาเขียนเสร็จภายใน ห้องเรียน ครูทำพิจารณาคัดเลือกข้อเขียนคน แยก ใหม่ นำมาถ่ายทอดให้นักเรียนคน ยื่นแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ ชื่นชม และนำไปเป็นแบบอย่างการสร้างสรรค์และพัฒนา ความคิด ตัดผลงานที่ป้ายนิเทศประจำสัปดาห์
4. ถ้าเป็นกิจกรรมกลุ่ม ครูสังเกตความร่วมมือของนักเรียนทุกคนในกลุ่ม
5. ถ้าเป็นงานเขียนที่เป็นกาวบ้านควรซักถามวิธีการผลิตข้อเขียน สาเหตุ และ คาดว่าจะได้รับผลอย่างไรเสียก่อนเพื่อทราบแนวความคิดในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ของ นักเรียนอย่างคร่าว ๆ
6. การบันทึกอนุทินควรให้จัดทำอย่างสม่ำเสมอเป็นผลงานการเขียนอีก 1 ชิ้น
7. การจัดทำป้ายนิเทศแสดงผลงานเขียน
8. การรวบรวมผลงานเขียน จัดทำเป็น portfolio แลกเปลี่ยนกับ เพื่อน ๆ ทั้งห้องเดียวกัน

และต่างห้อง

4. ความพึงพอใจ

4.1 ความหมายความพึงพอใจ

บุญใจ ศรีสถิตนรากร (2551) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจไว้ว่า เป็นทัศนคติในทางบวกหรือความรู้สึกที่ชอบหรือพอใจหรือถูกใจ

มินา อ่องบางน้อย (2563) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติด้านบวก ระดับความรู้สึกยินดี และเป็นสุขใจของผู้รับบริการ เมื่อได้รับการตอบสนอง "ความต้องการ" แต่ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์หรือความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นมา ทัศนคติ ความเชื่อและค่านิยมของแต่ละ

วิภาวี คำวงษ์ (2563) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงการทำให้ความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับบริการในสิ่งที่ดีเป็นที่ประทับใจ ตามที่ผู้รับบริการตั้งใจไว้หรือมากกว่าที่คิดไว้ การจะทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจหรือถูกใจ หน่วยงานให้บริการต้องวางระบบโครงสร้างที่ดี สอดคล้องสัมพันธ์กัน ทุกฝ่าย เช่น ด้านเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัย ด้านบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ เข้าใจในหน้าที่และต้องมีใจรักในการให้บริการสร้างความพึงพอใจและส่งมอบความพึงพอใจ ด้านสถานที่ สะอาดพื้นที่เหมาะสม กับการให้บริการ มีความเชื่อมั่นและมั่นใจเมื่อบริการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่ง จากองค์ประกอบอีกหลาย ๆ ด้านที่จะนำไปสู่จุดสูงสุดในเรื่องความพึงพอใจ

4.2 หลักการสร้างแบบความพึงพอใจ

บุญชม ศรีสะอาด (2560) ได้หลักในการสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีคุณภาพสูง ดังนี้

- 1) กำหนดจุดมุ่งหมายแน่นอนว่าต้องการอะไร
- 2) สร้างคำถามให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และให้ครอบคลุม
- 3) เรียงข้อคำถามตามลำดับ ตามหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้
- 4) ไม่ควรให้ผู้ตอบ ตอบมากเกินไป เพราะจะทำให้เบื่อไม่ให้ความร่วมมือตอบโดยไม่ได้ตั้งใจ
- 5) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ ดังนั้น ถ้าเป็นไปได้ควรใช้ข้อคำถามแบบปลายเปิด ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงแต่กากบาทตอบ ในแบบสอบถาม

6) สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะกล่าวคือมีลักษณะดังนี้

- 6.1 ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่กำกวม ไม่มีความรับ
- 6.2 ใช้รับคำถามที่นั้นกะทัดรัด ไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย
- 6.3 เป็นข้อคำถามที่เหมาะสมกับผู้ตอบ โดยคำนึงถึงสติปัญญาการศึกษาความสนใจของผู้ตอบ

- 6.4 แต่ละข้อคำถามมีเพียงปัญหาเดียว
- 6.5 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะตอบได้หลายทาง

- 6.6 หลีกเลียงคำถามที่จะให้ผู้ตอบเบื่อหน่าย ไม่รู้เรื่อง หรือไม่
- 6.7 หลีกเลียงคำที่ผู้ตอบตีความแตกต่างกัน เช่น ปอย ๆ
- 6.8 ไม่ใช่คำถามที่เป็นการนำผู้ตอบให้ตอบตามแนวหนึ่งแนวใด
- 6.9 ไม่เป็นคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจ หรือยืดยาดที่จะสอน
- 6.10 ไม่ถามในสิ่งที่รู้แล้ว หรือวัดด้วยวิธีอื่นได้ดีกว่า
- 6.11 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ
- 6.12 คำตอบที่เลือกในข้อคำถาม ควรมีให้ครอบคลุมกลุ่มทุกคนสามารถเลือกตอบได้

ตรงกับความเป็นจริง ตามความคิดเห็นของเขา บางครั้งอาจมีตอนให้เติม เช่น อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5.3 การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ

จิราพร บุคตื้อวัน (2564) การสร้างแบบวัดความพึงพอใจเกิดจากปัจจัยทั้งภายในและ ภายนอก ครูจะต้องเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ เพื่อจะนำไปสู่เป้าหมาย เมื่อเกิดความ พึงพอใจหรือถูกใจจะเกิดผลที่ดี ต่อการเรียนรู้ ผลที่ดีหรือนำพอใจหรือถูกใจจะนำไปสู่ความพึงพอใจ ทำให้งาน ที่ทำประสบผลสำเร็จ และใน การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert)

สมนึก ภัททิยธนี (2565) ได้กล่าวถึงแนวทางในการสร้าง แบบวัดความพึงพอใจไว้ว่า แนวการ สร้างแบบวัดความพึงพอใจมีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating scale) โดยกำหนดระดับคะแนน ของความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ 5 4 3 2 1 และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง One Group Pre-test Post-test Design ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดเอกชน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 160 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนานาชาติทรินิตี้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 18 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือการวิจัย

2.1 แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดแม่ก ง แม่เกอว 1 เล่ม ประกอบด้วย 5 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่ก ง ชุดที่ 2 มาตราตัวสะกดแม่ก ง ชุดที่ 3 มาตราตัวสะกด แม่ก ง ชุดที่ 4 มาตราตัวสะกดแม่เกอว และชุดที่ 5 มาตราตัวสะกดแม่เกอว ดำเนินการสร้างแบบฝึกเสริม ทักษะ โดยวิเคราะห์เนื้อหาและออกแบบโครงสร้างของเนื้อหา สร้างแบบฝึกเสริมทักษะ นำแบบฝึกเสริม

ทักษะเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำแบบฝึกเสริมทักษะเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพโดยพิจารณาความเหมาะสมและคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะทั้งเล่ม ด้วยแบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) โดยใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert) พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะทั้งเล่ม เหมาะสมและมีคุณภาพดีมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.04 สามารถนำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดแม่กม แม่เกว ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นระยะเวลา 10 ชั่วโมง ประกอบด้วย แผนที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่กม 1 แผนที่ 2 มาตราตัวสะกดแม่กม 2 แผนที่ 3 มาตราตัวสะกดแม่กม 3 แผนที่ 4 มาตราตัวสะกดแม่เกว 1 แผนที่ 5 มาตราตัวสะกดแม่เกว 2 โดยดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา วิเคราะห์เนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดแล้ว จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ต่อจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) โดยใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert) พบว่ามีคะแนนความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกแผน โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.97-4.99 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.02-0.05 สามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวมข้อมูลได้

2.3 แบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-test, Post-test) จำนวน 30 ข้อ ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สร้างแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ สร้างแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำจำนวน 46 ข้อ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง นำแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) พบว่าแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จำนวน 30 ข้อ จากนั้นนำแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ มาทดลอง (Try out) และวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) พิจารณาคัดเลือกแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ โดยมีความยากง่ายระหว่าง 0.33-0.75 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.26-0.69 ซึ่งผ่านเกณฑ์จำนวน 30 ข้อ และครอบคลุมเนื้อหาสาระจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้งหมด แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำทั้งฉบับ ตามวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Method : KR-20) บุญชม ศรีสะอาด (2560) พบว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.09 แสดงว่าแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำมีความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบก่อนการเรียนและหลังเรียนได้

2.4 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยแบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating scale) โดยนำเน้นการสร้างดังต่อไปนี้ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ กำหนดประเด็นและรูปแบบในการสร้างแบบประเมิน มี 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (2) ด้านสื่อ นวัตกรรม (3) ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (4) ด้านการวัดและประเมินผล (5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 17 ข้อ โดยแบบประเมินมาตราค่า 3 ระดับ (Rating scale) โดยใช้มาตรวัดของบุญใจ ศรีสถิตยัณรากร (2545) นำแบบประเมินความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของข้อความและตรวจสอบความเที่ยงตรง เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจ แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่าข้อคำถามแบบประเมินความพึงพอใจ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67-1.00 สามารถนำแบบประเมินความพึงพอใจไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยได้ดำเนินการดังนี้

- 3.1 ติดต่อประสานงานขออนุญาตโรงเรียน ชี้แจงการสอนให้นักเรียนเข้าใจ
- 3.2 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เกอว จำนวน 30 ข้อ ใช้ เวลา 60 นาที
- 3.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เกอว ตามแผนการจัดการเรียนรู้ และบันทึกคะแนน จากการทำแบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้น จำนวน 1 เล่ม ระยะเวลา 10 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 3 ชั่วโมง
- 3.4 เมื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนครบตามกำหนดแล้วให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เกอว (ชุดเดิม) จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที
- 3.5 ให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคการสอนเพื่อนคู่คิด
- 3.6 นำคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้จากการทำแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ และคะแนนจากการทำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เกอว และคะแนนจากแบบประเมินความพึงพอใจ มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

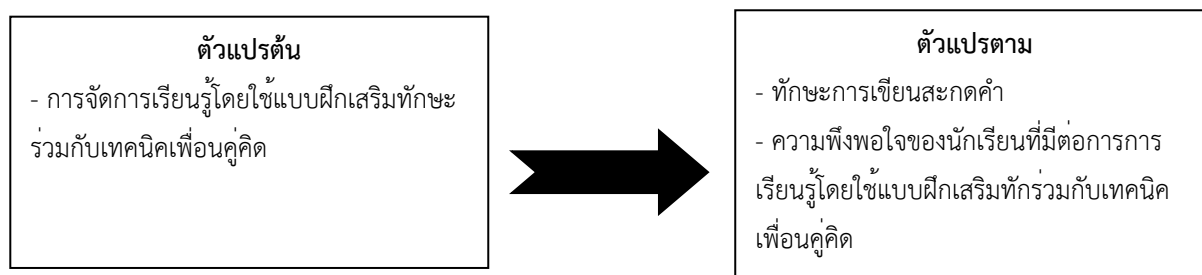
4.1 วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก่ง และแม่เกอวโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์หาความเหมาะสมขององค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก่ง และแม่เกอว โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลผลแบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก่ง และแม่เกอว โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (X) ร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบผลวัดทักษะทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบ dependent sample t-test

4.3 การวิเคราะห์ ข้อมูลจากแบบประเมิน ความพึงพอใจ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยการหาค่าเฉลี่ย (X) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน 10 ชั่วโมง มีการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และแผนการจัดการเรียนรู้ มีผลการประเมินดังนี้

1.1 ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เอน จำนวน 1 เรื่อง

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เอน

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
	1.1 มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5.00	0.00	ดีมาก
	1.2 สามารถวัดและประเมินผลได้	5.00	0.00	ดีมาก
	เฉลี่ย	5.00	0.00	ดีมาก
2	ด้านคำแนะนำ			
	2.1 อ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย	5.00	0.00	ดีมาก
	2.2 สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	5.00	0.00	ดีมาก
	เฉลี่ย	5.00	0.00	ดีมาก
3	ด้านแบบฝึกเสริมทักษะ			
	3.1 คำสั่งในแบบฝึกเสริมทักษะมีความชัดเจน	5.00	0.00	ดีมาก
	3.2 แบบฝึกเสริมทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน	5.00	0.00	ดีมาก
	3.3 แบบฝึกเสริมทักษะมีสีสันที่สวยงาม และดึงดูดใจ	5.00	0.00	ดีมาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	3.4 แบบฝึกเสริมทักษะมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระ	5.00	0.00	ดีมาก
	3.5 แบบฝึกเสริมทักษะสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ และมีความเข้าใจในเนื้อหา	5.00	0.00	ดีมาก
	เฉลี่ย	5.00	0.00	ดีมาก
4	ด้านเฉลยในแบบฝึกเสริมทักษะ			
	4.1 เฉลยของแบบฝึกเสริมทักษะชัดเจน ช่วยให้นักเรียนสามารถตอบได้ทันที	4.67	0.00	ดีมาก
	4.2 เฉลยสามารถช่วยให้นักเรียนปรับปรุงตนเองได้	5.00	0.00	ดีมาก
	4.3 เฉลยคำตอบได้ถูกต้องครบถ้วน	5.00	0.00	ดีมาก
	เฉลี่ย	4.89	0.19	ดีมาก
5	ด้านการนำเสนอ			
	5.1 รูปแบบตัวอักษรมีความเหมาะสม	5.00	0.00	ดีมาก
ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	5.2 รูปเล่มมีความสวยงาม และแข็งแรงและสามารถใช้งานซ้ำได้	5.00	0.00	ดีมาก
	เฉลี่ย	5.00	0.00	ดีมาก
	เฉลี่ยรวม	4.98	0.04	ดีมาก

จากตารางที่ 1 ผลการหาคุณภาพแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เกอว โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก) $\bar{X} = 4.98$, S.D.= 0.04) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้) $\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ด้านคำแนะนำ) $\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ด้านแบบฝึกเสริมทักษะ) $\bar{X} = 5.00$, SD= 0.00) ด้านการนำเสนอสำหรับการถ่ายทอดเนื้อหา) $\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และ ด้านเฉลยในแบบฝึกเสริมทักษะ) $\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.19) ตามลำดับ

1.2 ผลการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกดแม่กง และแม่เกอว จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 2 ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกดแม่กง และแม่เกอว โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง มาตรการตัวสะกดแม่กง	4.99	0.02	มากที่สุด
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มาตรการตัวสะกดแม่กง	4.98	0.03	มากที่สุด
3	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง มาตรการตัวสะกดแม่กง	4.98	0.03	มากที่สุด
4	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง มาตรการตัวสะกดแม่เกอว	4.97	0.05	มากที่สุด
5	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง มาตรการตัวสะกดแม่เกอว	4.97	0.05	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องมาตรการตัวสะกดแม่กง และแม่เกอว โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่าคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.99$, S.D. = 0.02) และเมื่อพิจารณาแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ($\bar{X} = 4.99$, S.D. = 0.02) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.03) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.03) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.05) และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.05) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรการตัวสะกดแม่กง และแม่เกอว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรการตัวสะกดแม่กง และแม่เกอว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคการสอนเพื่อนคู่คิด

ผลการเรียน	จำนวน(คน)	$\bar{X}$	S.D.	t	sig.
ก่อนเรียน	18	12.50	2.595	16.265	.000
หลังเรียน	18	23.33	2.520		

$$p \leq 0.05$$

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรการตัวสะกดแม่กง และแม่เกอว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่า คะแนนก่อนการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.50 ($\bar{X} = 12.50$, S.D. = 2.59) และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 23.33 ($\bar{X} = 23.33$, S.D. = 2.52) แสดงว่า คะแนนทักษะ

การเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวแม่กง และแม่เกอว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.00	0.00	มาก
2	ด้านสื่อวัตกรรม	2.97	0.00	มาก
3	ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.00	0.00	มาก
4	ด้านการวัดและประเมินผล	2.97	0.12	มาก
5	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	2.99	0.06	มาก

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก) $\bar{X} = 2.99$, S.D. = (0.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้) $\bar{X} = 3.00$ S.D. = (0.00 ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้) $\bar{X} = 3.00$, S.D. = (0.00 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ) $\bar{X} = 2.99$,S.D. = 0.06(ด้านสื่อนวัตกรรม) $\bar{X} = 2.97$, S.D.= 0.12 (และด้านการวัดประเมินผล) $\bar{X} = 2.97$, S.D = 0.12 (ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคุณภาพดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 การหาคุณภาพแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เอน ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เอน จำนวน 1 เล่ม มีคุณภาพดีมาก ทั้งนี้เพราะแบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอน และกระบวนการในการจัดทำอย่างมีระบบ โดยได้ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน เทคนิควิธีการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะตามที่ วลี สุมิพันธ์ (2558) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกทักษะที่ดีว่า ต้องมีลักษณะ ดังนี้ 1) เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว 2) เหมาะสมกับระดับวัย และระดับความสามารถของเด็ก 3) มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่จะทำให้เด็กเข้าใจได้ง่าย คำชี้แจงหรือคำสั่งต้องกะทัดรัด 4) ใช้เวลาเหมาะสม คือ ไม่ใช่เวลานานหรือเร็วเกินไป 5) เป็นที่น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย บุญชม ศรีสะอาด (2556) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรม/แบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้ 1) คู่มือ สำหรับครู และนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรม 2) คำสั่ง เพื่อเป็นแนวทางในการเรียน 3) เนื้อหาบทเรียนที่อยู่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เทป การ์ตูน ฯลฯ 4) กิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนได้ทำหรือค้นคว้าต่อจากที่เรียนแล้ว 5) แบบทดสอบ สำหรับประเมินผลเกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียนนั้น

1.2 การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอน และกระบวนการในการจัดทำอย่างมีระบบ โดยศึกษาหลักสูตรวิเคราะห์เนื้อหามาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว ตัวชี้วัด ป.1 ท 2.1 ป.1/2 เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เอน จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.97-4.99 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.02-0.05 สอดคล้องกับงานวิจัย ชฎาภรณ์ หาญปรี (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกด ด้วยบันไดทักษะ 4 ขั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้น พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.47) ผลเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมถึงหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้อย่างละเอียด และเป็นระบบ

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดวิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก่ง และแม่เกอว หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนานาชาติทรีนีตี ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก่ง และแม่เกอว มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.50 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.33 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 12.83 แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก่ง และแม่เกอว ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง สอดคล้องกับ ปิยธิปไตย (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกดแม่ก่ง และแม่เกอว โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) นักเรียนที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเรียนรู้โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดมาตราแม่ก่งและแม่เกอวได้ดีขึ้น ระหว่างเรียนนักเรียนเห็นด้วยกับการเรียนแบบจับคู่ และการนำเกมเข้ามาในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ราตรี พรหมบุตร (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดรวมกับการใช้คำถาม ผลการวิจัยพบว่า 1.) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด รวมกับการใช้คำถาม หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดรวมกับการใช้คำถามในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 0.06) ทั้งนี้เนื่องมาจากการการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคการสอนเพื่อนคู่คิด เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับนักเรียน และมีความสุขสนุกสนาน และมีแรงจูงใจหรือสนใจต่อนักเรียน และนักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถหาคำปรึกษากับคู่ของตนเอง นักเรียนสามารถพูดคุยปรึกษากับเพื่อนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณิสา ศรีกลยานกุล (2566) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.23) ความพึงพอใจอาจเกิดจากการใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้เข้ามาในการทำกิจกรรมที่เสริมแรงให้กับผู้เรียน ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบที่ละขั้นตอนมีสื่อการสอนที่เร้าความสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การลงมือปฏิบัติ มีการนำกระบวนการกลุ่มเข้ามาใช้ การทำงานร่วมกันเป็นเป็นทีมเหมือนเทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นการกระตุ้นความสนใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม สอดคล้องกับ ธันยพร อุดคำมี (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)

ร่วมกับแนวคิดการใช้คำถามมีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.05) และสอดคล้องกับ จินตนา ชาญวงษ์สนธิ (2562) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 หมายความว่า หลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึก การเขียนสะกดคำแล้ว นักเรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ย 4.65 เนื่องจาก ว่าชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำนั้นเป็นสิ่งใหม่สำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ทำให้นักเรียน สนใจ และกระตือรือร้นที่จะเรียน อีกทั้งนักเรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนรู้มากขึ้นจึงทำให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาไทยอย่างสนุกสนานและการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยการใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีกิจกรรมที่หลากหลาย มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เรียนร่วมกันเป็นทีมในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี และออกแบบกิจกรรมแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน พิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมที่มีความสนุกสนาน สื่อการสอนที่มีความหลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และการคิดแบบเป็นทีม
2. เทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นการเรียนการสอนที่เรียนเป็นกลุ่ม หรือทำงานเป็นทีม เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ควรมีการจัดการเรียนเพิ่มเติมโดยใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะหรือชุดกิจกรรมร่วมกับการสอน หรือเทคนิคการสอนแบบอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น เทคนิคการสอนแบบโมเดลชิปปา การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ
3. งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เกอว ควรมีเนื้อหาการสอนเพิ่มเติม เช่น มาตราตัวสะกดแม่ ก กา มาตราตัวสะกดแม่กน และมาตราตัวสะกดแม่เกย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เกอว ทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ซึ่งในวิจัยในครั้งนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีทางเลือกในการศึกษาตามความต้องการและความสนใจของนักเรียน
2. ครูและนักเรียนร่วมกันออกแบบ แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก และแม่เกอว เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ครูควรชี้แจงผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอน นักเรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และนักเรียนสามารถเข้าใจในการเรียนได้จริง และทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

2. ในการนำชุดแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้ ควรศึกษารายละเอียดของชุดแบบฝึกเสริมทักษะให้ละเอียด เตรียมความพร้อม และทำความเข้าใจ อธิบายให้นักเรียนอย่างเข้าใจในการใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกเสริมทักษะอย่างเข้าใจ และไม่เกิดความขัดสน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จิราพร บุตติอ้วน. (2564). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จินดา อุ่นทอง. (2558). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการบวกการลบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จินตนา ขาววงษ์สนธิ. (2562). การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม). วารสาร ช่อพระยอม. 31 (1), 77.
- ชฎาภรณ์ หาญปรี. (2565). ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง มาตรการตัวสะกด ด้วยบันไดทักษะ 4 ชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสาร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 16(2), 184-195.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- บุญใจ ศรีถิตยน์รากูร. (2545). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยธิป ไทยเสน. (2564). *การพัฒนาการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงตามตรา โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- เพ็ญธดา ทุโพราะ. (2559). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบ SSCS ร่วมกับเทคนิค เพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เรื่องอัตราส่วน และร้อยละที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธัญพร อุดคำมี. (2565). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ร่วมกับแนวคิดการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทิตนา แคมมณี. (2566). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นาอิมะ ราเซบิง. (2560). *การจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด ที่มีต่อทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การใช้โปรแกรมนำเสนอสำหรับการถ่ายทอดเนื้อหาทางาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มาลัย พงษ์อนันต์. (2563). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเชิงรุก*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- มีนา อ่องบางน้อย. (2563). *คุณค่าตราสินค้า ความไว้วางใจ และความพึงพอใจ ที่มีผลต่อสินค้า CAT CDMA (แคท ซีดีเอ็มเอ)*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มุกิตา อังคุระชี. (2559). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องสีและการระบายสี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- เยาวมาลย์ อรัญ. (2561). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคคิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดร่วมกัน (Think-Pair-Share) เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- รัตนะ ไชยยศ. (2558). *ผลของการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนย่อความในรูปแผนผังความคิด ที่มีต่อทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ราตรี พรหมบุตร. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับการใช้คำถาม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วลี สุมิพันธ์. (2558). การเปรียบเทียบความสามารถในการเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึก. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. นนทบุรี. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ. ดอกหญ้าวิชาการ.
- วิภาวี คำวงษ์. (2563). การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการใช้บริการโรงอาหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- สุคนธ์ สีนธพานนท์. (2560). ครูยุคใหม่กับการจัดการเรียนรู้สู่การศึกษา 4.0. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ. เทคนิคพรินติ้ง.
- สุจิต เหมวัล. (2555). ศาสตร์การสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ. ขอนแก่น. ทรัพย์สมุทรการพิมพ์.
- สุนิสา ศรีกัญญาณุกูล. (2566). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองพระพิมลที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้. *Journal of Modern Learning Development*. 9, (4) 234-243
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การพัฒนาผลงานวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ.อี เคบู้ส์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2552). 19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2565). การวัดผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). มหาสารคาม. ประสานการพิมพ์.